

Ασφαλώς το ενδιαφέρον **των επικείμενων ευρωεκλογών ΔΕΝ** βρίσκεται στη ...βελτίωση των συσχετισμών σε ένα άνευ σημασίας και αρμοδιοτήτων ευρωκοινοβούλιο. Ο, τιδήποτε ουσιαστικό, αποφασίζεται από τη μη εκλεγμένη Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Eurogroup (σύνοδος αρχηγών κρατών) και το Ecofin (συμβούλιο Υπουργών Οικονομικών). Το Ευρωκοινοβούλιο είναι ένα διακοσμητικό σώμα, που λειτουργεί και ως **νεκροταφείο ελεφάντων**. Εκεί παρκάρουν ως τον (πολιτικό) θάνατό τους γερασμένους, αποτυχημένους ή διαφωνούντες πολιτευτές των αστικών κομμάτων.

Στερείται φυσικά νοήματος **μια στόχευση να διοικηθεί ...αντικαπιταλιστικά η ΕΕ!** Η υποψηφιότητα που έθεσε ο Αλέξης Τσίπρας για πρόεδρός της, δεν είναι τίποτα άλλο παρά αγχωτική δήλωση προκαταβολικής αποδοχής του εγκλεισμού στην ευρωφυλακή. Η ΕΕ είναι αντεργατικό, αντιδημοκρατικό οικοδόμημα από την ίδρυσή της. Δεν αλλάζει, δεν μεταρρυθμίζεται. Κατά τον ίδιο τρόπο που είναι ανοησία να μιλάς για "NATO της ειρήνης", η ΕΕ δεν μετατρέπεται σε "Ευρώπη των λαών". **Η μόνη προοδευτική εξέλιξη που μπορεί να υπάρξει στην ΕΕ είναι να διαλυθεί. Αυτό είναι μία από τις βασικές προϋποθέσεις για μια Ευρώπη της ειρήνης, της αλληλεγγύης και του σοσιαλισμού, στο πλαίσιο μιας επαναστατικής διεθνοποίησης.** Το καθήκον της αριστεράς στην Ελλάδα σε σχέση με αυτό το στόχο, είναι να παλέψει για την **αποδέσμευση από την ΕΕ και φυσικά από την Ευρωζώνη.** Η αλυσίδα πρέπει να σπάσει.

Η θέση αυτή είναι περισσότερο από ποτέ τεκμηριωμένη για την ορθότητά της. Ταυτόχρονα συνδέεται άμεσα με την κοινωνική ζωή της κοινωνικής πλειονότητας στις χώρες της ΕΕ και ειδικά της μνημονιακά χειμαζόμενης ελληνικής κοινωνίας.

Ας συνοψίσουμε ορισμένους βασικούς λόγους για τους οποίους κάθε εργαζόμενος, άνεργος, αγρότης και χτυπημένος από τη μνημονιακή πολιτική, πολίτης στην Ελλάδα, έχει συμφέρον να ταχθεί - και με την ψήφο του- ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΕΕ σημαίνει τρόικα και μνημόνια

Ποια είναι η τρόικα; ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ. Σχεδιαστής, οργανωτής, υποβολέας και ελεγκτής εφαρμογής των μνημονίων είναι η ΕΕ. Μειώσεις μισθών και συντάξεων, θάλασσα ανεργίας, κλείσιμο ή υποβάθμιση νοσοκομείων και ΙΚΑ, άγρια φορολογία. Όλα αυτά και άλλα ακόμη, έχουν τη σφραγίδα της ΕΕ. Το ίδιο και οι αυτοκτονίες που τριπλασιάστηκαν μα και ο ξενιτεμός χιλιάδων νέων.

Παραμονή στην ΕΕ σημαίνει ότι τα μνημόνια γίνονται μόνιμα και καθεστώς

Το **Δημοσιονομικό Σύμφωνο**, θέτει ως όρο για την παραμονή στην ευρωζώνη την λήψη δημοσιονομικών μέτρων κάθε χρόνο της τάξης των 12 δις για την αποπληρωμή της ποσότητας του χρέους που θα είναι πάνω από το 60% του ΑΕΠ. Η απαίτηση αυτή θέλουν να ενσωματωθεί νομικά και μάλιστα "με συνταγματικό τρόπο". Με λίγα λόγια, στο εξής, "ανατρεπτικό και αντικαθεστωτικό στοιχείο", δεν θεωρείται μόνο αυτός που παλεύει ενάντια στο καπιταλισμό, αλλά όποιος θα παλεύει ενάντια στα

...μόνιμα μνημόνια.

Η ΕΕ είναι μία ανισότιμη ένωση, που σημαίνει ότι ο ανταγωνισμός ταυτίζεται με την νίκη του ισχυρού

Τώρα γνωρίζουμε ότι τα περί ισότιμης ένωσης είναι παραμύθια. Ο εύηχος "ελεύθερος ανταγωνισμός", απλά είναι το πλαίσιο εντός του οποίου οι ηγεμονικές καπιταλιστικές χώρες θα συντρίβουν τις πιο αδύνατες. Με την ένταξη στην (τότε) ΕΟΚ το 1980 οι ελληνικές εξαγωγές προς την ΕΕ σταδιακά συρρικνώθηκαν, ενώ οι εισαγωγές αυξήθηκαν. Εύλογα το ισοζύγιο συναλλαγών έγινε αρνητικό και η μηχανή του χρέους άρχισε να δουλεύει. Για να φτάσει σήμερα να καταπίνει ασφαλιστικά ταμεία και μισθούς.

Η ΕΕ διέλυσε την αγροτική παραγωγή

Η αγροτική παραγωγή στην Ελλάδα από 14% του ΑΕΠ πριν την ένταξη στην ΕΟΚ το 1980, το 2000, χρονιά ένταξης στην Ευρωζώνη, είχε βυθιστεί ήδη στο 7% και το 2008 είχε κατρακυλήσει στο 3%. Στην ίδια περίοδο ο αγροτικός πληθυσμός από 25% κατέληξε στο 9% με ταυτόχρονο ξεκλήρισμα των φτωχομεσαίων αγροτών και έλεγχο της αγροτικής παραγωγής από πολυεθνικές τύπου Vivartia.

ΕΕ σημαίνει συρρίκνωση της βιομηχανίας

Η ένταξη στην ΕΕ σήμανε το προοδευτικό μαράζωμα των Ναυπηγείων, το κλείσιμο των εργοστασίων ζάχαρης και λιπασμάτων, την εξάρθρωση της κλωστοϋφαντουργίας. Η βιομηχανική παραγωγή από 31% του ΑΕΠ πριν την ένταξη στην ΕΟΚ/ΕΕ, έφτασε στο 17% σήμερα. Μια οικονομία χωρίς ισχυρούς τον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, είναι φτερό στον άνεμο της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης.

Ευρώ: Αγωγός μεταφοράς πλούτου και εργαλείο καταλήστευσης

Η αντιδραστική πορεία της ΕΕ στερεώθηκε και κλείδωσε με την εισαγωγή του ευρώ. Το μονοπώλιο της έκδοσης και κυκλοφορίας του χρήματος, σημαίνει αδυναμία ανεξάρτητης νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής για την Ελλάδα. Παράδοση χωρίς αντίσταση στον ανταγωνισμό και την ιμπεριαλιστική επιβολή. Δυνατότητες και προτεραιότητες επενδύσεων, χρηματοδοτικοί κανόνες, δημόσιες κοινωνικές πολιτικές, πολιτικές απασχόλησης και ύψος μισθών, είναι στα χέρια της Ευρωζώνης. Παραμονή στην ευρωζώνη σημαίνει ότι τα αφεντικά θα είναι οι ελληνικές και ευρωπαϊκές τράπεζες, Ευρώ σημαίνει αγωγός μεταφοράς εισοδήματος από τους εργαζόμενους και φτωχούς στους αστούς και τους εισοδηματίες, πλούτου από τις φτωχές στις πιο ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες.

ΕΕ και ευρώ οδήγησαν στα ύψη το δημόσιο χρέος

Η είσοδος στο ευρώ οδήγησε αμέσως σε πολλαπλασιασμό τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού δανεισμού και τελικά του δυσβάσταχτου χρέους. Η δανειοδότηση των τραπεζών από την ΕΚΤ με 1% επιτόκιο και ο δανεισμός από τη μεριά τους του κράτους με 5% και των πολιτών με επιτόκια 10 έως και 20%, αποτέλεσε μια μεγάλη επιχείρηση κερδοφορίας για τους τραπεζίτες και τις ευρωπαϊκές πολυεθνικές που αναλάμβαναν έργα ή πουλούσαν τα προϊόντα τους. Όταν ήρθε η ώρα του λογαριασμού, οι θύτες φόρτωσαν τα δάνεια και τα χρέη στην πλάτη του λαού και τους εγκάλεσαν για ...σπατάλες.

ΕΕ σημαίνει δικτατορία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Το αποφασιστικό όργανο στην ΕΕ είναι η μη εκλεγμένη Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Εκεί θα εγκρίνονται και θα παρακολουθούνται στο εξής οι εθνικοί προϋπολογισμοί. Αυτή η Επιτροπή θα επιβάλει τα σχετικά πρόστιμα για τις ...παρεκκλίσεις. Καταργείται έτσι ακόμη και τυπικά το δικαίωμα για δημοκρατία και λαϊκή κυριαρχία σε κάθε χώρα μέλος. Η ΕΕ είναι μια σύγχρονη απολυταρχία του κεφαλαίου.

ΕΕ σημαίνει λιτότητα διαρκείας

Το “ Σύμφωνο για το Ευρώ” ορίζει πως οι μισθοί στις χώρες μέλη, πρέπει να καθορίζονται με κριτήριο την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων σε σχέση με ανταγωνίστριες χώρες όπως η Κίνα”. Αυτό σημαίνει γενική γραμμή για μείωση των μισθών σε όλες τις χώρες, ανεξάρτητα από μνημόνια, τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα

Η ΕΕ προωθεί αμόκ ιδιωτικοποιήσεων

Η ΕΕ βγάζει προοδευτικά στην παρανομία το δημόσιο τομέα στο όνομα του ανταγωνισμού. Παραδίδει τα πάντα, μέσω κύματος ιδιωτικοποιήσεων, στο ιδιωτικό κεφάλαιο . Μέσω των ιδιωτικοποιήσεων υπαρπάζεται υπάρχων πλούτος από τις πολυεθνικές. Από τις τηλεπικοινωνίες και τη διάλυση της ΔΕΗ, έως το νερό και τις αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές. Επιβάλλει πρόστιμα και τιμωρεί κάθε κρατική ενίσχυση δημόσιων δραστηριοτήτων. Και φυσικά ιδιωτικοποιήσεις σημαίνουν φουσκωμένα τιμολόγια και κατάργηση καθολικών καλύψεων.

Εκθεμελίωση Εργασιακών σχέσεων

Από σύνοδο σε σύνοδο και από οδηγία σε οδηγία, η ΕΕ σχεδιάζει και υλοποιεί την αντιδραστική αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων και την εκθεμελίωση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Προωθεί την αποδυνάμωση και κατάργηση κάθε σταθερότητας στην εργασία, δρομολογεί την κατάργηση των συμβάσεων και την αντικατάσταση των επιδομάτων ανεργίας με επιδοτήσεις στις επιχειρήσεις

ΕΕ και δημοκρατικές ελευθερίες: Δρόμοι ασύμβατοι

ΕΕ σημαίνει τρομονόμοι παντού, ηλεκτρονικό φακέλωμα, παρακολουθήσεις επικοινωνιών, συνθήκη Σένγκεν και άλλες, που υπονομεύουν, περιορίζουν ή καταργούν συλλογικά δημοκρατικά δικαιώματα και ατομικές ελευθερίες

ΕΕ σημαίνει επιθετικός εθνικισμός

Αποδείχθηκε παραμύθι ότι με την πρόοδο της ευρωπαϊκής ενοποίησης θα καταλάγιαζαν ο εθνικισμός και ο πολεμικός κίνδυνος. Αντίθετα, πρώτα απ’ όλα ενισχύθηκε ο επιθετικός, αλαζονικός εθνικισμός των ηγεμονικών καπιταλιστικών χωρών, όπως η Γερμανία. Αλλά και αναζωπυρώθηκε ο αντιδραστικός εθνικισμός σε όλες τις χώρες, ως μορφή ανταγωνισμού και “διεκδίκησης” της αστικής τάξης σε κάθε χώρα απέναντι στις ανταγωνίστριες δηλητηριάζοντας τις λαϊκές συνειδήσεις. Θέλουν τους εργαζόμενους πρόθυμους να θυσιάζονται σε πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς, αλλά όχι αγωνιζόμενους ενάντια στην κοινωνική καταστροφή στη χώρα τους.

ΕΕ σημαίνει ρατσισμός

Σε αντίθεση με τις γλυκανάλατες και υποκριτικές διακηρύξεις περί “σύγχρονου ευρωπαϊκού διαφωτισμού”, η ΕΕ ταυτίζεται όλο και πιο πολύ με το ρατσισμό και την ξενοφοβία. Εκατόμβες νεκρών στις θάλασσες της Μεσογείου ή από νάρκες στα χερσαία σύνορα. Το όνειδος της ΕΕ είναι οι Λαπεντούζες και τα Φαρμακονήσια.

ΕΕ: Γεννήτορας της “θεωρίας των δύο άκρων”, με στόχο την αθώωση του φασισμού

Ο Σαμαράς παπαγάλισε αλλά δεν εφείρε την “θεωρία των δύο άκρων”. Η ταύτιση ναζισμού και κομμουνισμού, ποτέ δεν ήταν απλά μια αντι-ιστορική προσέγγιση η προπαγανδιστική υστερία ακροδεξιών. Είναι μέθοδος δικαίωσης και αθώωσης του ναζισμού, μέσω σχετικοποίησης των εγκλημάτων του. Το γιατί

και που χρειάζονται τους φασίστες το βλέπουμε με την αποκάλυψη της ανοιχτής συναλλαγής της κυβερνητικής και κρατικής μηχανής με τη ναζιστική Χρυσή Αυγή (υπόθεση Μπαλτάκου), αλλά και με την στήριξη από την ΕΕ των ναζιστών στην Ουκρανία στο αντιδραστικό πραξικόπημα.

Η ΕΕ φυτώριο της ακροδεξιάς

Όλα τα προηγούμενα αποτελούν το καλύτερο περιβάλλον για την ενδυνάμωση αντιδραστικών ρευμάτων, όπως αυτό πιστοποιείται με την άνοδο της ακροδεξιάς στη Γαλλία, την Ολλανδία, την Ελλάδα, την Ιταλία και όλες σχεδόν τις χώρες της ΕΕ. Βεβαίως -και δυστυχώς - το φαινόμενο αυτό συνδέεται με την απολύτως λαθεμένη θεώρηση της ΕΕ από τη λεγόμενη ευρωπαϊκή αριστερά ως "αντικειμενικά προοδευτικής διαδικασίας", γεγονός που τώρα την τοποθετεί στην πλευρά του κατεστημένου για σημαντικά τμήματα της μεγάλης κοινωνικής δυσαρέσκειας.

Έχουμε μετρήσει σε πόσους πολέμους έχει συμμετάσχει η ΕΕ;

Από το 1990 έως σήμερα, η ΕΕ συμμετείχε στους δύο πολέμους στο Ιράκ, βομβάρδισε και ισοπέδωσε τη Γιουγκοσλαβία, συμμετείχε στην εισβολή στο Αφγανιστάν, στήριξε ενεργά το μακελειό της Λιβύης, μάτωσε τον κόσμο στο Μάλι και την Κεντρο-Αφρικανική Δημοκρατία.

Η ΕΕ στηρίζει το οικονομικό και πολιτικό κατεστημένο στην Ελλάδα

Αφήσαμε για το τέλος το σπουδαιότερο ίσως λόγο για τον οποίο πρέπει να επιλεγεί στάση καταδίκης της ΕΕ και ενίσχυσης της αντικαπιταλιστικής αντι-ΕΕ αριστεράς. Η Μέρκελ κουβαλήθηκε δύο φορές άρον άρον στην Ελλάδα. Όχι απλά για να στηρίξει το Σαμαρά και την άθλια συγκυβέρνηση ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Μας είπε: "αποφασίσαμε να μείνει η Ελλάδα στο ευρώ". Ήρθε λοιπόν για να στηρίξει όσους στηρίζουν το "project της παραμονής στην Ελλάδα στο ευρώ" (η έκφραση ανήκει στη Γερμανίδα καγκελάρια). Η ΕΕ στηρίζει την ελληνική αστική τάξη στην επιχείρηση καθήλωσης του κόσμου της εργασίας και ξεπουλήματος του δημόσιου πλούτου. Η ΕΕ συντηρεί το ελληνικό αστικό και κομματικό πολιτικό σύστημα, που είναι ο συνεταίρος της στη σφαγή.

Διπλή αποδέσμευση από ευρωζώνη και ΕΕ-Αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης

Είναι επομένως λογικό το κριτήριο τοποθέτησης απέναντι στην ΕΕ και στα "εσωτερικά" πολιτικά ζητήματα στην Ελλάδα, να μη μπορούν να ξεχωρίσουν.

Ακριβώς επειδή Ευρωπαϊκή Ένωση και αντεργατικές μνημονιακές πολιτικές είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος, με τον ίδιο τρόπο αριστερή πολιτική και παραμονή στην ευρωζώνη και στην ΕΕ, είναι πράγματα εντελώς ασύμβατα.

Αυτή η στενή σύνδεση αποτελεί τη μεγάλη πρόκληση για την αριστερά στην Ελλάδα.

Η μετάθεση του ζητήματος της αποχώρησης από την ΕΕ στην ακαθόριστη και θολή προοπτική του "σοσιαλισμού που γνωρίσαμε", αποτελεί αναχώρηση από το πεδίο της επείγουσας σημερινής μάχης με ταυτόχρονη εμμονή σε χρεωκοπημένα και απωθητικά μοντέλα .

Η σαφής οριοθέτηση της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ μέσα στο πλαίσιο της ευρωζώνης και της ΕΕ, ετοιμάζει χρεωκοπίες και τραγωδίες αλά Κύπρο. Το πλήγμα θα είναι βαρύ για το λαό αν δεν ανατραπεί αυτή η πολιτική στρατηγική και καταδικαστικό γενικά για την αριστερά αν ταυτιστεί με αυτή τη στάση υποταγής.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα παλέψει με αποφασιστικότητα να προβάλλει όσο γίνεται πιο πλατειά και πιο αποδεικτικά την ανάγκη για **διπλή αποδέσμευση από ευρωζώνη και ΕΕ-Αντικαπιταλιστική ανατροπή της**

επίθεσης.

Είναι μια μάχη ισχυροποίησης της αναγκαίας όσο ποτέ αντικαπιταλιστικής συγκρουσιακής αριστεράς στις σκληρές μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Δεν είναι μια μάχη ούτε ιδιοτελής κομματικά, ούτε περιχαρακωμένη πολιτικά.

Είναι ένας αγώνας με εκείνες τις σημαίες και τα συνθήματα που θα έπρεπε να προβάλλει σύμπασα η αριστερά.

Με εκείνους τους στόχους που συμβαδίζουν με τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα ενώ είναι στον αντίποδα της αστικής πολιτικής.

Είναι μια προσπάθεια να συγκροτηθεί το αντίπαλο δέος.

Πηγή: aristeroblog.gr